రోగాలు - అనురోగాలు

- డా.కె.వివేకానంద మూర్తి

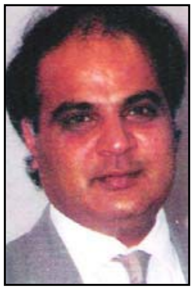

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

ఉదయాన్నే బాలరాజు నీటుగా తయారై కలక్టాఫీసు జంక్షన్‌కి వచ్చి, అజంతా హోటల్ బస్ స్టాపు వేపు నడిచి పదమూడో నెంబరు బస్సుకోసం నిరీక్షిస్తూ నిలబడ్డాడు. బస్ స్టాపు వెనక అప్పలాజు కిళ్లీ కొట్టుముందు బెంచీ మీద కూర్చుని ఎవిఎన్ కాలేజీ హిస్టరీ మేష్టారు శర్మగారు అప్పలాజుతో అవీ యివీ మాట్లాడుతున్నారు.. మరి కాస్సేపటికి రేఖ కూడా వచ్చి నిలబడింది. మరికాస్సేపటికి డెలివరీకోసం హాస్పిటల్‌కి వచ్చే నిండు చూలాలిలా బస్ నెంబర్ పదమూడు వచ్చి ఆగింది. అది వూరికి దిష్టితీసినట్టు వూరంతా చుట్టి వస్తుంది. దాని యింజను రొద ఆయాసపడుతున్నట్టుంది. రేఖ బాణంలా యెక్కేసింది. వెనకాలే బాలరాజుకూడా యెక్కబోయాడు.

'మగవారు యెదర్నించి యెక్కద్దండీ!' అంటూ వారించాడు యూలవేసి రైటు చెప్పే కుర్రాడు. 'యిటేపురండి' అంటూ పిలిచాడు వెనక డోర్ దగ్గర కదలమనడానికీ, కదలొద్దనడానికీ బస్సుని దుమ్ముదులిపినట్టు సొట్టలు పడేలా కొట్టే కుర్రాడు. బాలరాజు లోపలికి యెక్కించబడ్డాడు. కండక్టర్‌తో సహా లోపల జనాన్ని బెడ్డింగు నిండా బట్టలు కూరి సర్దేసినట్టు ఆ యిద్దరు కుర్రాళ్లూ సర్దేశారు. అయినా క్రింద యింకా నలుగురు ప్యాసింజర్లు మిగిలిపోయారు. అంచేత డ్రైవరు గేరు మార్చి బస్సుని వొకసారి కుదిపి, 'ఉ!c ఆ టికట్లూ తోసేయ్' అన్నాడు. ఎక్స్‌ట్రా లగేజ్‌ని చూసినట్టు చూస్తూ వాళ్లని అలాగే చేశారు కుర్రాళ్లు.

బస్సు జాలారి పేట, రెల్లివీధి దాటి ఎవిఎన్ కాలేజ్ స్టాపుకి చేరింది. స్టూడెంట్స్ దిగారు. ఎవిఎన్ కాలేజీ పక్కనే ప్రీ క్లినికల్ మెడికల్ కాలేజ్.

మధ్యాహ్నం ఫిజియాలజీ థియరీ క్లాసు కిటకిటలాడుతోంది. రేఖ కూర్చున్న వెనకాల సీట్లో బాలరాజు కూర్చున్నాడు. ఆమె తలలో పెద్ద య్రెరమందారం పూసి విచ్చుకున్నట్టు వుంది. బాలరాజు రేఖ మందారం కేసి ఆ మందానంద కందళార హృదయార విందుడై చూస్తున్నాడు. అతనిచూపుల బరువు తట్టుకోలేక ఆ మందారం రేఖ తలనుండి మెడమీదుగా క్రిందకి జారింది. పువ్వు యెవరో లాగారని కోపంగా రేఖ వెనక్కి తిరిగితే బాలరాజు. అతని కళ్లకి ఆమె తల తిప్పినట్టేలేదు, రేఖ ముఖం కోపంతో మందారంలా కందిపోవడంవల్ల. ఇంతలో ప్రొఫెసరుగారు క్లాసులోకి ప్రవేశించారు. అంతా నిశ్శబ్దమైంది. ప్రొఫెసరుగారు పాఠం ప్రారంభించారు. ముందు ప్రశ్న వేసి, దానికాయనే సమాధానం చెబుతున్నారు ఏదో రాజకీయనాయకుడి వుపన్యాసంలా.

'గుండె యెలా కొట్టుకుంటుందీ' - లబ్‌డబ్, లబ్‌డబ్, లబ్‌డబ్' అంటూ ఆయనకూడా గుండెలాగే ముడుచుకుంటూ తెరుచుకుంటూ శబ్దాలు ప్రారంభించారు. తర్వాత స్వాములవారు భక్తుల్ని తనతోబాటు భజనలో పాల్గొనమన్నట్టుగా 'అంతా అనండి - లబ్‌డబ్, లబ్‌డబ్' అంటున్నారు. క్లాసంతా లబ్‌డబ్, లబ్‌డబ్' అని కోరస్‌లోకి దిగారు. ఆడగుండెలూ, మగ గుండెలు అలా గట్టిగా కొట్టుకుంటూంటే ఫిజియాలజీ లెక్చర్ హాల్ 'లబ్‌డబ్'లతో మార్మోగింది. అంతలో జాలరివాడొకడు నెత్తిమీద బుట్టతో క్లాసులోకి ప్రవేశించాడు. అంతా వొక్కసారి నిశ్శబ్దమైంది.

జాలరివాడు తన తలమీద బుట్ట సగం దింపి, ప్రొఫెసర్‌గారితో 'బాబూ! కప్పలు యెక్కడెట్టమంటారు?' అని అడిగాడు. ప్రొఫెసర్‌గారు తను చెప్పబోయే పాఠం ఆపుచేసి, వాణ్ని దగ్గరకు పిలిచి 'ఎవీ, బావున్నాయా' అంటూ పూర్ణా మార్కెట్లో వంకాయల్ని యెంచినట్టు చూసి, తను ప్రారంభించిన గుండె- రక్తప్రసరణమూ వాయిదావేసి, కప్పలు వాటి ప్రాశస్త్యమూ గురించి మొదలెట్టారు. కప్పలు ఫిజియాలజీ స్టడీస్‌కి యెంత ముఖ్యమో వివరించారు. తన తలకు సింగారించుకున్న పువ్వులాగాడనుకుని కోపంగా రేఖ, బాలరాజుమీద కంప్లైంట్ చేసేందుకు వేచి నిలబడింది. ప్రొఫెసర్‌గారు. 'కూర్చో! యిప్పుడు కాదు. క్లాసయ్యాక ప్రాక్టికల్స్‌లో అందరికీ తలో కప్పా యిస్తారు' అని స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంనాడు జెండావందనం తరువాత స్వీట్స్ పంచిపెడతారని చెప్పినట్టు చెప్పి రేఖను మారు మాట్లాడనియ్యకుండా కూర్చోబెట్టేసారు. కప్పలు బెకబెకమంటూ ప్రొఫెసర్‌గారి తలమీదికీ, భుజాలమీదికీ యెగురుతూ కప్పగంతులు వేస్తూంటే ఆయన లండన్ ట్రఫాల్గర్ స్క్వేర్‌లో లార్డ్ నెల్సన్‌లా గోచరించారు. యీ మధ్యే యుకె హాలీడే నుండి తిరిగొచ్చిన యిండియన్ డెప్యూటీ హై కమీషనర్‌గారమ్మాయి యిందుబాలకి.

ప్రొఫెసర్‌గారు వొక కప్పను పట్టుకుని అందర్నీ అడిగారు. 'చెప్పండి. యీ కప్పలు మనకిచ్చే సందేశం ఏవిటి?'

క్లాసంతా 'బెక బెక, బెక బెక' అన్నారు.

'నొ-నొ - అని ప్రొఫెసర్‌గారు బెకబెకా నవ్వారు. నవ్వి యింకా యిలా అన్నారు. 'మీరంతా క్రితం యేడాది 'మీ ప్రీ క్లినికల్ యియర్‌లో బొద్దింకల్నీ, జలగల్నీ కోశారు. ఈ యేడాది యీ గొప్ప కప్ప సాయంతో యాక్షన్ పొటెన్షియల్

గురించి నేర్చుకుంటారు. మనిషి పువ్వుల్ని చింపేస్తాడు. పురుగుల్ని చంపేస్తాడు. ఎందుకు? తన శ్రేయస్సు కోసం. మానవ శ్రేయస్సు కోసం. ఈ విజ్ఞాన యాత్రలో కదిలే సింహం, పులి, కుక్క, నక్క, కుందేలు, కప్ప, కదలని చెట్టు, కొండ అన్నీ మన అవసరాలకు తగినట్టుగా బలికావలిసిందే 'అని చేతిలోకి ఒక కప్పను తీసుకుని, మరో చేత్తో జేబులోంచి వొక పొడుగైన సూదిని తీసి ఆ కప్ప తలలో గుచ్చి అటూ యిటూ తిప్పారు. కప్ప కిక్కురుమనకుండా తలవాల్చింది. దీనినే 'పిథింగ్ ఆఫ్ ఫ్రాగ్' అంటారు. మీరు మధ్యాహ్నం చెయ్యబోయే సింపుల్ మజిల్ ట్విచ్ స్టడీకి ముందు యిలా కప్పను 'పిథింగ్' చేస్తారు." అని వివరించారు. క్లాసంతా ఆ కప్ప కష్టానికి కదిలిపోయారు. "కంగారుపడకండి. ధైర్యంగా నేర్చుకోండి. మీరు ఫిజియాలజీ బాగా చదువుకుంటే యీ కప్ప ఆత్మ శాంతిస్తుంది. కప్పమ్మకీ జై! కప్పబాబుకీ జై" అని అరుస్తూ ప్రొఫెసరుగారు తన లెక్చర్ అవాళ్టికి పూర్తిచేసి క్లాసు ముగించారు.

లెక్చర్ హాల్లోంచి అంతా బైటకి వచ్చారు. కారిడార్‌లో వొక శాల్తీ 'మ్యావ్! మ్యావ్' అంటూ తిరుగుతున్నాడు. బైటికి వచ్చిన బాలరాజుకి అతను యెదురుపడ్డాడు. మళ్లీ "మ్యావ్, మ్యావ్" అన్నాడు. చూస్తే చైనా మనిషిలా వున్నాడు. తెలుగు మాట్లాడితే అర్థం అవుతుందో లేదో అనుకుని, అయినా ప్రయత్నించి చూద్దాం అని, 'మీ పిల్లి యేవన్నా తప్పిపోయిందా సార్!' అని అడిగాడు.

'పిల్లికాదు నా చెల్లెలు పిల్ల' అని తెలుగులో తడుముకోకుండా మాట్లాడాడు.

బాలరాజుకి ఆశ్చర్యం వేసింది. అతను వెంటనే, 'అలా ఆశ్చర్యపడకండి. నా పేరు పాహియాన్. ఇక్కడే పుట్టి పెరిగాను. పందిమెట్టలో వుంటాను. అంతా నన్ను పందిమెట్ట పాహియాన్ అంటారు. నా సిస్టర్ చాంగ్ చాంగ్ మావ్ మీతో చదువుకుంటోంది. పికప్ చేసుకోడానికి వచ్చాను' అని పరిచయం చేసుకుని వచ్చిన కారణం చెప్పాడు. బాలరాజుకి ఆశ్చర్యం వేస్తూనే వుంది. ఐసూ, నోసూ అంతంతమాత్రంగా వున్న యీ చైనా ముఖంలోంచి తెలుగు ప్రవహిస్తుంటే యెంత ముచ్చటగా వుంది అనుకున్నాడు. హిమాలయాలు దాటగానే ముఖాలు పిడక చరిచినట్టు యెందుకిలా మారిపోతాయబ్బా అని కూడా అనుకున్నాడు.

'పాహియాన్ గారూ! మీరు పంది మెట్టలో ఏం చేస్తూవుంటారు?' అని అడిగాడు.

'నన్ను గారు అనక్కర్లేదు. పాహియాన్ అని పిలవకండి చాలు. పందిమెట్టలో నాకు వొక చైనీస్ టేకవే వుంది. చాలా చిన్న ప్లేసు. చాలామందికి యింకా తెలీదు. మా దగ్గర చౌమీన్ బావుంటుంది. మీరు తప్పకుండా రావాలి. కావాలంటే హోమ్ డెలివరీ కూడా చేస్తాను.' అన్నాడు పాహియాన్.

ఇంతలో పాహియాన్ చెల్లెలు చాంగ్ చాంగ్ మావ్ వచ్చింది. ఇంతకు ముందు చూసినా అంత పట్టించుకోని బాలరాజు యిప్పుడు ఆమెను దగ్గరగా చూశాడు. మెరుగుపెట్టిన పింగాణీ బొమ్మలా ఆమె ధగధగలాడుతోంది.

'హలో' అన్నాడు బాలరాజు.

'హలో - మా బ్రదర్ మీకు తెలుసా?' అడిగింది చాంగ్ మావ్.

'ఇప్పుడే పరిచయం. మరి వెళ్దామా' అన్నాడు పాహియాన్.

'మీరు రోజూ పికప్ చేసుకోడానికి దింపడానికి కాలేజీకి వస్తారా?' అడిగాడు బాలరాజు.

'లేదు. యీ మధ్య బోర్డర్ వార్‌లో చైనా గెలిచింది. చాలామందికి వార్ సంగతీ, గెలుపు సంగతీ తెలియకపోయినా కొంతమందికి తెలుసు. చైనా మీది కోపంతో మమ్మల్ని శత్రువులుగా చూస్తున్నారు. ఎందుకేనా మంచిదని కొద్దిరోజులుగా మావ్‌ని పికప్ చేసుకుంటున్నాను. రోజూ కాలేజీ పూర్తయ్యాక వస్తాను. కానీ యివాళ తను లంచ్ మర్చిపోయింది. లంచ్‌కి తీసుకెళ్లి మళ్లీ డ్రాప్ చేద్దామని వచ్చాను.' అన్నాడు పాహియాన్.

ఈలోగా ఫిజియాలజీ ప్రొఫెసర్‌గారు కారిడార్‌లో నడిచివెళ్తూ పాహియాన్ కేసి వొక కోర చూపు చూసి విసురుగా ముందుకి నడిచారు. పాహియాన్ ప్రొఫెసర్‌గార్ని అనుసరిస్తూ - 'నాన్నా!' అని పిలిచాడు. ఆయన పలకలేదు. మళ్లీ 'నాన్నా' అని పిలిచాడు. ప్రొఫెసర్‌గారు ఆగి, కోపంగా వెనక్కి తిరిగి, 'ఎవర్రా నీకు నాన్న. నాన్నట నాన్న. నువ్వు ఏనాడైతే యీ ఫిజియాలజీ డిపార్ట్‌మెంటుకి ద్రోహం తలపెట్టావో ఆనాడే మన బంధం తీరిపోయింది. నేను నీకు నాన్ననూ కాదు. నువ్వు నాకు కొడుకువీ కాదు' అని విసవిసా నడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయారు ప్రొఫెసర్‌గారు. బాలరాజుకి ఏవీ అర్థంకాలేదు. పాహియాన్ ఏవిటీ, కొడుకేవిటీ, ప్రొఫెసర్‌గారేవిటీ తండ్రి ఏవిటి? అనే ప్రశ్నలు యిందాక లెక్చర్ హాల్లో కప్పల్లా అతని బుర్రలో కప్పగంతులు వేశాయి. పాహియాన్ తన చెల్లెలు చాంగ్ చాంగ్ మావ్‌ని తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు.

మధ్యాహ్నం ప్రాక్టికల్స్‌కి ముందు తానీషాకి జరిగిన విషయం చెప్పాడు బాలరాజు. తానీషా అంతా విని బాలరాజుతో 'అంతా నీ మంచికే జరిగింది. ప్రొఫెసర్ గార్ని యివాళే కలుసుకో. ఆయన కసురుకున్నా పట్టించుకోకు. ఆయనే నీకు అంతా చెబుతారు. ఆయనకు నువ్వు దగ్గరయిపోతావ్. ఫిజియాలజీ యీజీగా ప్యాస్ అయిపోతావ్' - అని.

'సరే' అన్నాడు బాలరాజు.

తానీషా మరో సలహా యిచ్చాడు. 'నీ చేతిలో చటర్జీ ఫిజియాలజీతో కనిపించకు. పుస్తకాన్నీ నిన్నూకూడా చింపేస్తాడు. బెస్ట్ అండ్ టైలర్ లక్. ఫిజియాలజీ టెక్స్ట్ బుక్ మోసుకు వెళ్లు. అది ట్రంకు పెట్టెలా బరువుగా వున్నా భరించు. అది చదువుతున్నావని తెలిస్తే నిన్నాయన నెత్తిమీద పెట్టుకుంటాడు.

మళ్లీ 'సరే' అన్నాడు బాలరాజు యీసారి బరువుగా ఫీలవుతూ.

ప్రాక్టికల్స్ అయ్యాక బాలరాజు, బెస్ట్ అండ్ టైలర్‌తో ముగ్గురూ ఫిజియాలజీ ప్రొఫెసర్‌గారి రూముకి చేరారు.

బాలరాజు చేతిలో బెస్ట్ అండ్ టైలర్ చూడగానే ప్రొఫెసర్‌గారు 'గుడ్ - యిదే బుక్ చదువు. ఇది ఫిజియాలజీకి భగవద్గీతలాంటిది. అందరు వెధవలూ ఆ డొక్కు చటర్జీ చదువుతారు. చటర్జీ చదివినవాళ్ళని చంపేద్దామనిపిస్తుంది నాకు' అన్నాడు.

'చటర్జీనా! నాకలాంటి బుక్కే వుందని తెలియదు సార్' అన్నాడు బాలరాజు తను చదివేది అదే అయినా.

'సరే - ఎందుకొచ్చావ్! నీకా పాహియాన్ గాడు ఎలా తెలుసు?'

'అదేసార్. మీకు చెపుదామని వచ్చాను. ఇవాళ మధ్యాహ్నం అతడిని క్లాస్ బైట అనుకోకుండా చూసాను సర్. అంతే. నేను చూసిన టు మినిట్స్‌లో మీరలా వచ్చారు. ఏవైనా అతను మిమ్మల్ని నాన్నా!' అనడం నాకు నచ్చలేదు సార్!'

'అవును నాకూ నచ్చలేదు. నీకెందుకు నచ్చలేదు?'

'మీరు మా అందరికీ తండ్రిలాంటివారు. అలాంటిది అతనొక్కడు ఎవరో బైటనుంచి వచ్చి మిమ్మల్ని నాన్నా అనడం తట్టుకోలేకపోయాను సార్. తట్టుకోలేకపోయాను' అని కళ్ళమ్మట నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు బాలరాజు.

ప్రొఫెసర్‌గారు కదిలిపోయారు. 'ఇట్సోకె. ఇట్సోకె. నువ్వేం బాధపడకు. బుద్ధిమంతుడిలా వున్నావు. బెస్ట్ అండ్ టైలర్ టెక్స్ట్ బుక్‌తో కనిపించావ్. నిన్ను చూస్తే నాకేదో అనిపిస్తోంది. ఆ పాహియాన్ గాడి గురించి నీకంతా చెప్పాలనిపిస్తోంది.'

'చెప్పండి సార్. నన్ను మీ అబ్బాయి అనుకోండి.'

'చెబుతాను బాబూ! చెబుతాను విను ఆవాళ బాగా వాన పడుతోంది.'

'ఎక్కడ సార్?'

'ఎక్కడేవిటి? వూరంతా పడుతోంది అంచేత వూరంతా తడిసిపోతోంది.'

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments